

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 291/05-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. decembra 2005 predbežne prerokoval sťažnosť I. K. K., bytom B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv základných slobôd postupom Okresného súdu Bardejov v konaní vedenom pod sp. zn. 1 C 204/01 a postupom Krajského súdu v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Co 124/05 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť I. K. K. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. novembra 2005 doručená sťažnosť I. K. K. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 C 204/01 a postupom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský

súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Co 124/05. Sťažovateľ odôvodňuje svoju sťažnosť tým, že „Už viac ako 4 a 1/2 roka beznádejne vediem súdny spor o právo a spravodlivosť. Len pre obštrukcie označených súdov sa toho ale nijako dovolať nemôžem. Ja som stanovený súdny poplatok za toto súdne konanie pôvodne riadne a jednorázovo zaplatil, ale za podané odvolanie ďalších tisíc Sk som už jednoducho nemal. (...) Tak súdy vo svojej podstate toto súdne konanie nakoniec zniesli zo sveta a doslova zmarili! Nepomohlo ani moje posledné odvolanie, ktoré prešovský odvolací súd svojim uznesením sp. zn. 1 Co 124/05, zo dňa 28. VII. 05, prakticky anuloval, keď ho odmietol. Na jednej strane sa síce on stotožnil s mojím tvrdením a prehlásením, že v inkriminovanom čase som si nemohol predmetnú poštovú listovú zásielku prevziať, pretože som sa nezdržiaval v mieste svojho trvalého bydliska (...) ale na druhej strane v rozpore s touto realitou, ale i zdravým rozumom svoje súdne rozhodnutie založil na tom, že doručenie tejto písomnosti do vl. rúk a jej účinky tu nastali, aj keď som o ničom nevedel, pretože som nebol o tom vyrozumený“.

Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd po predbežnom prerokovaní prijal jeho sťažnosť na ďalšie konanie a nálezom takto o nej rozhodol:

„1. Vyslovuje, že základné a ľudské práva I. K. K. podľa ods. 1), čl. 46 Ústavy SR a ods. 1), čl. 6 Európskeho Dohovoru o ich ochrane postupom Krajského súdu v Prešove a Okresného súdu v Bardejove v konaní vedenom u neho pod č. k. 1 C 204/01 porušené boli.

2. Zrušuje uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1 Co 124/05, zo dňa 28. VII. 2005.

3. Prikazuje Okresnému súdu v Bardejove v právnej veci pod č. k. 1 C 204/01 konať ďalej.

4. Priznáva I. K. K. primerané finančné zadosťučinenie vo výške 40 tis. Sk (slovom štyridsaťtisíc korún slovenských), ktoré je mu povinný Okresný súd v Bardejove uhradiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

5. Ukladá Krajskému súdu v Prešove a Okresnému súdu v Bardejove spoločne a nerozdielne uhradiť vzniklé trovy tohto súdneho konania na označený účet právneho zástupcu sťažovateľa, a to do 15-tich dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

Keďže podanie sťažovateľa nespĺňalo náležitosti ustanovené zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ústavný súd vyzval sťažovateľa listom z 9. novembra 2005, aby doplnil podanie o listinný dôkaz potvrdzujúci jeho tvrdenia (kópia právoplatného rozhodnutia, ktorým boli podľa sťažovateľa porušené jeho základné práva alebo slobody). Požadovaná kópia rozhodnutia bola ústavnému súdu doručená 22. novembra 2005.

II.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv a slobôd upravených v ústave, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv alebo slobôd nerozhoduje iný súd.

Podmienky konania ústavného súdu o sťažnostiach sú upravené v ustanoveniach § 49 až 56 zákona o ústavnom súde. Podľa § 25 ods. 1 citovaného zákona ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, ak namietaným postupom nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi postupom všeobecného súdu

a základným právom a slobodou, porušenie ktorého sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť je preto možné považovať tú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na konanie (II. ÚS 70/00, IV. ÚS 66/02).

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy „Každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde (...)“.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru „Každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola (...) prejednaná nezávislým a nestranným súdom (...)“.

Ústavný súd preskúmal sťažnosť sťažovateľa. Zo sťažnosti, jej príloh a predloženého spisu okresného súdu sp. zn. 1 C 204/01 zistil, že okresný súd rozsudkom z 22. júna 2004 zamietol žalobu sťažovateľa proti žalovanému O. (...) B. o neplatnosť platobného výmeru. Proti tomuto rozsudku sťažovateľ podal odvolanie, ktoré bolo súdu doručené 3. augusta 2004. Okresný súd 17. augusta 2004 vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za podané odvolanie s poučením o možných následkoch nesplnenia povinnosti vyplývajúcej z výzvy a následne 16. septembra 2004 uznesením odvolacie konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku zastavil. Toto uznesenie bolo sťažovateľovi doručované prostredníctvom poštového úradu v B. formou náhradného doručenia podľa § 47 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), a to tak, že prvý neúspešný pokus o doručenie s výzvou o opakované doručenie bol vykonaný 23. septembra 2004 a opakované doručenie s následným uložením zásielky na pošte bolo vykonané 24. septembra 2004. Dňa 18. októbra 2004 sťažovateľ doručil okresnému súdu podanie označené ako „*Návrh na opravu rozhodnutia prvostupňového súdu spojený s odvolacím konaním*“, ktorým sa domáhal opravy chyby v písaní, a ktoré doplnil podaním z 21. novembra 2004. Dňa 7. apríla 2005 okresný súd predložil spis krajskému súdu za účelom rozhodnutia o odvolaní, na základe čoho krajský súd uznesením sp. zn. 1 Co 124/05 z 28. júla 2005 odvolanie sťažovateľa odmietol ako podané oneskorene [§ 218 ods. 1 písm. a) OSP].

Pri rozhodovaní o sťažnosti sa ústavný súd opieral o svoju konštantnú judikatúru, podľa ktorej nie je oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory všeobecného súdu, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu. Úlohou ústavného súdu nie je zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou, prípadne medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 5 ústavy. Otázka posúdenia správnosti postupu okresného súdu pri vyrubení súdneho poplatku, resp. dodržania lehoty na podanie opravného prostriedku a dôvodov zmeškania tejto lehoty je svojou podstatou posúdením skutkovej otázky, ktorá patrí do výlučnej právomoci príslušného všeobecného súdu, a nie do právomoci ústavného súdu (m. m. I. ÚS 48/00). Po preskúmaní sťažnosti sťažovateľa ústavný súd skonštatoval, že postupom a rozhodnutím všeobecných súdov bola rešpektovaná zákonná úprava, a preto medzi napadnutým postupom všeobecných súdov a namietaným porušením označených práv sťažovateľa nie je príčinná súvislosť.

Z uvedeného dôvodu ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Pretože sťažnosť bola odmietnutá, považoval už ústavný súd za bezpredmetné rozhodovať o ďalších nárokoch uplatnených sťažovateľom v jeho sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. decembra 2005